

Motion till riksdagen 2006/07:Ub330

av **Christian Holm och Ulrika Karlsson i Uppsala**
(m)

Avveckling av CSN

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att avveckla Centrala studiestödsnämnden.

Ett fungerande studiestödssystem

Kritiken mot CSN har genom åren varit omfattande och bidragit till att myndigheten fått ett skamfilat rykte. För det mesta har kritiken handlat om dålig service och låg tillgänglighet. Trots otaliga omorganisationer och andra åtgärder har resultaten beträffande service och tillgänglighet inte nått en acceptabel nivå.

En hög andel av de samtal som inkommer till myndigheten besvaras inte alls och andra besvaras efter lång väntetid. Att besöka myndigheten är för många inte ett aktuellt alternativ då CSN i dag endast har 14 kontor runtom i landet – kontor som dessutom har mycket begränsade öppettider. Utöver det finns sex stycken kundmötesplatser bestående av en dator och en webbkamera. Enligt CSN.se fungerar dessa så att ”Du väljer först vilken myndighet du vill komma i kontakt med och kopplar därefter upp dig med ljud, bild, scanner och skrivare. På så sätt kan du träffa en handläggare, lämna ett dokument eller få ett beslut.”

För många studenter innebär detta mycket starkt begränsade möjligheter att kunna komma i kontakt med CSN för att ställa frågor, få besked eller be om annan information. Det innebär en stor osäkerhet för studenterna då huvuddelen är beroende av studiemedlet för att klara sin vardag som studenter. Ett litet fel vid ifyllningen av ett ansökningsformulär kan resultera i uteblivna pengar och behov av ytterligare kontakter med handläggare på CSN. Utöver det är också väntan på nya besked oftast mycket lång.

Fel! Okänt namn på

Det finns inga hållbara argument för att studielånen ska administreras av en statlig myndighet utan servicekänsla. CSN är en myndighet som har överlevt sig själv och bör därför läggas ned. Banker och andra finansiella företag skulle i stället kunna ansvara för administrationen av studiestödet. Statens roll skulle därmed begränsas till att bevilja lånen och garantera återbetalningen.

Vårt grannland Finland har redan annan liknande lösning på administrationen av studiemedel. Förenklat går detta ut på att staten borgar för studielånen genom vad de kallar statsborgen. När studenten blivit beviljad statsborgen/studiemedel söker denne sedan med denna borgen som grund lån på den bank han eller hon själv vill.

Ett sådant system ger studenterna en ökad tillgänglighet både vad gäller öppettider, antalet kontor och möjligheten att nå fram via telefon. För bankernas del öppnas möjligheten att på ett tidigt stadium komma i kontakt med och knyta till sig framtida kunder.

Stockholm den 27 oktober 2006

Christian Holm (m)

Ulrika Karlsson i Uppsala (m)